

Ú T I B E S Z Á M O L Ó

Készítette: Tokár Gábor

A kurzus címe: Using Technology for Teaching English
A technológia használata az angol nyelv tanításában

A kurzus helye: University Campus Suffolk (UCS), Ipswich, Anglia

A kurzus ideje: 2015. július 11. - július 19.

Előadók: Graham Workman, Lucy Norris

A kurzus célja: A kurzus során az előadók elsődlegesen arra törekedtek, hogy megismertessenek bennünket számos olyan honlappal, illetve applikációval, amelyeket alkalmazva a diákokat jobban tudjuk motiválni, illetve érdekesebbé, színesebbé tehetik a tanórákat. Számtalan hasznos honlappal is megismerkedtünk, amelyek elsődlegesen azt a célt szolgálják, hogy a tanári dokumentumokat összegyűjtsük, illetve kiegészítsük a tanórai munkát. A kurzus második felében a hangsúlyt arra fektettük, hogy ezeket az eszközöket hogyan tudjuk beépíteni a tanórákba. Számos módszert tanultunk arra, hogy kiszélesítsük a módszertani repertoárunkat.

Egyéb programok: látogatás Cambridge-be, egy helyi vendéglőbe és Norwich városába

Fogadó család: Gloria és Andrew Picton, Ipswich

TARTALOM

1. Graham Workman órái.....	3
1.1. Szakkifejezések tanulása.....	3
1.2. Ismerkedés a Powerpointtal.....	4
1.3. A „Wikispaces” oldal és hasznos linkek.....	4
1.4. További hasznos oldalak.....	5
1.5. Animoto, Voicethread, Prezi.....	6
1.6. A QR-kód használata a tanórán.....	7
1.7. A differenciált oktatás.....	8
2. Lucy Norris órái.....	10
2.1. Az ötletelés új formái.....	10
2.2. S.A.M.R.	11
2.3. A „Thinglink”, a „Padlet” és az „Audioboom”.....	12
2.4. A motiváció szerepe és a szófelhők.....	13
2.5. A videók órai felhasználásának különböző lehetőségei.....	14
2.6. Kinetikus videók.....	15
2.7. „Egyszótagú” diákok.....	15
2.8. Reakció-videók.....	16
2.9. Videoke.....	17
2.10. Az angol nyelv tanításának különböző céljai.....	18
3. A szervezésről.....	19
3.1. Cambridge és az Isaacs vendéglő.....	19
3.2. Norwich.....	19
3.3. Iskolalátogatás.....	20
4. A fogadó család.....	21
4.1. A családról általánosságban.....	21
4.2. Az együtt töltött idők a családdal.....	21
5. Összegzés.....	22

1. GRAHAM WORKMAN ÓRÁI

1.1. SZAKKIFEJEZÉSEK TANULÁSA

A kurzus több más kurzussal volt átfedésben, így a csoport létszáma a hét folyamán többször is változott, de a legelején 16 tanár volt jelen, ebből 14 nő és velem együtt 2 férfi. Az első nap az ismerkedéssel kezdődött. Mindenki kapott egy néhány kérdésből álló feladatsort, és találnia kellett valakit a csoportban, akire az állítás igaz, például: „találj valaki, aki szerint a péntek 13 egy szerencsétlen nap” vagy „találj valakit, aki játszik valamilyen hangszeren”. Négy különböző szintű kérdéssort kaptunk (alapszinttől felsőfokú szintig), amit aztán handout formájában is megkaptunk, hogy az óráinkon hasznosítsunk. Új csoportoknál ez már egy ismert játék.

A délelőtti óra tulajdonképpen szókincsfejlesztő- és bővítő óra volt. Először osztályteremben használt tárgyakat kellett megneveznünk (körző, szögmérő, földgömb stb.), majd következtek a számítógép bizonyos részei (billentyűzet, monitor, egér, F-gombok stb.). Ezután bizonyos szimbólumok, rövidítések angol elnevezésével ismerkedtünk meg, például:

/ = forward slash

: = colon

John_Smith = John underscore Smith

A feladat során felmerült egy kérdés, miszerint melyik a helyes: *send by e-mail* vagy *send via e-mail*. Az előadó ekkor mutatott nekünk egy honlapot (www.googlefight.com), ami pontosan az ilyen vitás kérdéseket segít eldönteni. Csupán be kell gépelnünk a kérdéses két alternatívát, majd a rendszer megmutatja, hogy melyiket használják százalékosan nagyobb arányban. Nyelvórákra való felkészülés esetén ez egy remek lehetőség, mivel a nyelv folyamatosan változik, és nekünk, tanároknak ezzel lépést kell tartanunk. Rögtön rá is kérdeztem, hogy melyik a helyes: *at the weekend* vagy *on the weekend*, s kiderült, hogy a kettőt teljesen egyenlő arányban használják már.

A számítógép részei után egy kis diszkusszió kezdődött olyan kérdésekről, mint „Hogyan fog kinézni a technológia 50 év múlva?” vagy „Antiszociálissá tesz-e bennünket a technológia?”. Ezután pedig ismét néhány alapvető szakkifejezéssel ismerkedtünk meg, úgy mint: *taskbar*, *bullet point*, *tab setting*, *reboot*, *scroll*

down, font stb. A feladat végén egy bingo-játékkal ellenőriztük, hogy mennyi kifejezésre is emlékszünk, s végül az órát egy olyan játékkal zártuk, ahol az e területen használt kifejezéseket gyakoroltuk, például: *send by e-mail, attach a document, burn a disc* stb.

1.2. ISMERKEDÉS A POWERPOINTTAL

Az óra egy „Travel Game”, vagyis utazási játék nevű bemelegítő gyakorlattal kezdődött. Kaptunk egy handoutot, amelyen alul, középen az 1-es számból indultunk. Két irányba lehetett haladni, balra vagy jobbra a 2-es számig. Ezután a 2-es számtól is balra vagy jobbra mehettünk, egészen a 4-es számig, így a végén 16 különböző lehetséges helyre juthattunk el. A lap tetején 16 város volt felsorolva. A játékot mindenki az 1-es számnál kezdte. Az előadó egy powerpointos bemutatón mondatokat sorolt fel, amelyekből hiányzott 1-1 szó. Minden hiányzó szó esetén két lehetséges választ adott meg, és ki kellett találnunk, hogy melyik a helyes; ettől függően mehettünk balra, vagy jobbra. Ezt négy mondattal játszottuk el, s a végén meg kellett neveznünk a várost, ahová érkeztünk.

Ez a bemelegítő feladat gyakorlatilag a nyelvtanítás akármelyik szegmense esetén használható: én főleg nyelvhelyességnél tudom elképzelni, de akár szókincs ellenőrzés esetén is sikeres lehet. Ezt a játékot korábban nem ismertem, de tervezem, hogy mind gyakrabban fogom használni az óráimon.

Ezután egy hasonló játékot kellett készítenünk Powerpointban. A dolog érdekességét az adta, hogy jegyzeteket is kellett készítenünk, valamint hiperhivatkozást kellett adnunk egy számítógépen található dokumentumhoz és egy internetes oldalhoz. Ennek során is megtanultunk pár hasznos trükköt: a windows+D billentyűkombináció megjeleníti előttünk az asztalt, anélkül, hogy az ablakokat a tálcára kellene helyeznünk; a diavetítés közben pedig a B vagy a W billentyűkkel a teljes kivetített képet feketévé (B) vagy fehérre (W) változtathatjuk, miközben számunkra a mi képernyőnkön továbbra is megjelenik a dia. Ez akkor hasznos, ha nem szeretnénk, ha a diákok előre látnák, mi van a dián.

Miután a bemutatókkal végeztünk, az előadó egyenként is értékelte őket, és ezzel az óra véget ért.

1.3. A „WIKISPACES” OLDAL ÉS HASZNOS LINKEK

A következő oldal, amivel megismerkedtünk, a www.wikispaces.com nevű oldal volt, ahol regisztráció után a tanár létrehozhatja saját felületét. A wikispaces gyakorlatilag egy internetes gyűjtőfelület, ahová dokumentumokat lehet feltölteni, linkeket megosztani, és hasznos információkat megosztani. Így ahelyett, hogy a számítógépen tárolnánk a dolgozatokat, az órai handoutokat, a youtube-linkeket vagy videókat, ezeket mind fel lehet tölteni a világhálóra, és ott a diákok akár meg is tekinthetik. Mindannyian létre is hoztuk a saját wikispaces-oldalunkat, majd megnéztük Graham Workman oldalát, ahol főleg linkeket osztott meg velünk.

Az órán gyakorlatilag a tanulást segítő oldalakat tekintettük át, és ismerkedtünk meg velük. Először a „hallás utáni szövegértéssel” foglalkoztunk, ezzel kapcsolatosan rengeteg hasznos oldallal ismerkedhettünk meg. Elsőként a www.lessonstream.org került terítékre, ahol jelenleg 77 videó érhető el. Ezek mind óratervek, amelyek be is mutatják, hogyan működik a terv által felvázolt óra. Hasznosnak találtam a www.lyricstraining.com oldalt, ahol a diákok maguk választhatnak ki egy általuk ismert zeneszámot, amiből azután a rendszer vagy egy hiányos szöveget készít, és a diákoknak a zeneszám hallgatása közben kell beírniuk a szót (a zene leáll, amíg nincs beírva a szó), vagy pedig két opció közül kell kiválasztaniuk a megfelelőt. Szintén nagy tetszést váltott ki a www.eslvideo.com nevű oldal, ahová a tanárok youtube-videókat tölthetnek fel, és kérdéssort is gyárthatnak hozzá. Természetesen a már kész feladatok is megtekinthetők és felhasználhatók.

Ezután következett az „olvasott szöveg értése” oldalak, amelyek közül számomra a www.thelocal.ch oldal tetszett a leginkább. Itt csupán egy kész szöveget kell bemásolnunk, majd beállíthatjuk, hogy a program milyen szavakat tüntessen el a szövegből: igéket, főneveket, mellékneveket, határozószókat stb. Sőt, azt is beállíthatjuk, hogy pl. minden 7. szót vegye ki a szövegből. Ily módon szövegkiegészítési feladatot gyárthatunk, szinte pillanatok alatt. A másik hasznos oldal a www.breakingnewsenglish.com nevű oldal volt, ahol kész szövegértési feladatokat lehet találni, és kulcsszavak segítségével kereshetünk is egy számunkra megfelelő szöveget, témától függően.

Ezután az előadó bemutatta nekünk a www.mindomo.com nevű oldalt, amit a diákok is használhatnak: gondolattérképeket lehet vele készíteni, ami kiválóan alkalmas egy témakör hasznos szókincsének összegyűjtésére.

1.4. TOVÁBBI HASZNOS OLDALAK

A kurzus következő részében főleg telefonos applikációkkal foglalkoztunk, amiket természetesen csak akkor célszerű használni, ha a diákok közül mindegyikük rendelkezik okostelefonnal, vagy pedig alternatívaként van internet hozzáférése. Megismerkedtünk a Whatsapp és a Quizlet programokkal. A Whatsapp kifejezetten kapcsolattartásra és fájlmegosztásra alkalmas, míg a Quizlet egy szótanulást segítő program. A szótanulás kapcsán számos egyéb oldalt is megtekintettünk, mint például a www.eclipsecrossword.com honlapot, ahol a tanár alig néhány perc alatt izgalmas szórejtvényeket hozhat létre az általa tanított szavakból. Hasonlóan izgalmasnak ígérkezett a www.studystack.com, ahol kategóriák szerint lehet szavakat keresni, olyan mélységekig akár, mint például egy béka testrészei, vagy egy hajó részeinek neve. De véleményem szerint ez az oldal igencsak hasznos lehet, amikor például a tanórákon a házban található bútorokról beszélünk, vagy egy autó részeiről, vagy például tömegközlekedési eszközökről. Előnye, hogy nincs szükség külön handoutra, csupán erre a honlapra, amit a diákok maguk is tanulmányozhatnak otthon. Az órát kiegészítettük a <http://learningapps.org> oldallal, ahol be lehet állítani azt is, hogy milyen nyelvi szinten akarunk applikációkat keresni. Graham bemutatta nekünk a Chatterkid nevű telefonos alkalmazást, ami főleg a kisebbek körében lehet népszerű. Ezzel az applikációval a diákok lefotózzhatják saját magukat, majd be lehet állítani, hol legyen a szájnylás, aztán fel lehet venni akármilyen szöveget (pl. mutatkozzanak be 2 percben). Ezután a program egy „videót” készít belőle, amelyen a diák beszél, miközben mozog a szája.

Az óra második felében online szótárakat néztünk meg. Kiemelném a <http://visual.merriam-webster.com> oldalt, ahol hasonlóan a Studystack-hez, a szótárakból is ismert képeket lehet tematikusan keresni, és a rendszer bemutatja az adott tárgy, élőlény stb. egyes részeinek nevét angolul. Szintén hasznosnak találtam a <http://www.howjsay.com> oldalt, amin nem csupán szavak kiejtését lehet megtalálni, hanem helynevek, személynevek stb. is, amit a nyomtatott szótárak többségében lehetetlen megtalálni.

Az órát további hasznos oldalak böngészésével töltöttük, amik közül kiemelném a <http://www.bbc.co.uk/bitesize/> oldalt, ahol szinte bármilyen tantárggyal kapcsolatosan találunk komplett óravázlatokat, videókat, feladatokat és gyakorló példákat. Ezen oldalak hasznossága véleményem szerint abban rejlik, hogy a diákok maguk is tovább képezhetik magukat otthon, tanári irányítással.

1.5. ANIMOTO, VOICETHREAD, PREZI

A kurzus következő szakaszában három hasznos oldallal ismerkedtünk meg. Az első ezek közül a www.animoto.com oldal volt, amellyel rövid videókat lehet készíteni feltöltött képekből. Egyfajta fényképbemutató készítő programról van szó, ami csak azért jobb és egyszerűbb, mint mondjuk egy számítógépre letölthető program, mert tulajdonképpen csak a képeket kell feltöltenünk, és rövid szöveget írunk mellé, az animációt és a zenét (miután kiválasztottuk a megfelelő sablont) a rendszer elkészíti számunkra. Személy szerint ezt órán úgy tudom elképzelni, hogy egy adott témakör köré építve töltök fel képeket, alájuk írok néhány hasznos kifejezést, majd megnézzük a diákokkal.

A második program a Voicethread nevű alkalmazás volt, ami a www.voicethread.com oldalon érhető el. Ezt az oldalt a diákok főleg a beszédképesség fejlesztésére használhatják. Az oldalra regisztráció után képeket lehet feltölteni, majd a képekhez kommenteket készíteni. Ez történhet írásban, de – ami a hasznosabb – szóban is, amennyiben a számítógéphez tartozik mikrofon. A diák körbeírhatja a képet (mit lát rajta, miért fontos számára ez a kép, miért ezt választotta stb.), majd a linket elküldheti a tanárnak, aki ezután szintén vagy szöveges kommentet írhat, vagy hangfelvételt készíthet. Ily módon személyre szabottan kiemelheti, mi volt kifejezetten jó a képleírásban, és mi az, ami javításra szorul. A felvétel szerkeszthető, így a diák ezután rögtön javíthatja is a hibás részeket.

A harmadik oldal a számomra is ismert www.prezi.com volt, amivel a Powerpointnál kicsivel izgalmasabb prezentációkat lehet készíteni, mivel számtalan sablon közül lehet választani. Előnye, hogy online készül, így nincs szükség arra, hogy külső adathordozóra mentjük le, hátránya viszont, hogy ha az internetkapcsolat nem működik, akkor nem lehet használni.

1.6. A QR-KÓD HASZNÁLATA A TANÓRÁN

A következő szakaszban a „digitális műveltség” (digital literacy) témájával foglalkoztunk, ami azt jelenti, hogy az egyén mennyire képes használni a modern technológiát. S mivel általánosságban elmondható, hogy a diákok szinte mindegyike életének nagy részét ezek a modern technikai eszközök teszik ki, így

Graham nézete szerint ezeket mindenféleképpen használnunk kellene a tanórákon.

Példaként azt hozta fel, hogy az angol órán a témakör a „víz”. Ezt lehet szójátékkal kitaláltatni a diákokkal, vagy néhány kép alapján rájönni, mi lehet a téma, de ezek klasszikus módszerek, és a diákok számára talán kissé unalmasabbak. Izgalmasabb lehet, ha megkérjük őket, hogy fogják a telefonjaikat, és vagy egyénileg vagy csapatban (a lényeg, hogy csapatonként legyen egy telefon) járjanak körben az iskolában, és készítsenek a vízzel kapcsolatos tárgyról képeket. Miután visszatérnek, bemutathatják saját fényképeiket, és érvelhetnek amellett, hogy miért is választották ki azt a tárgyat. A képeket aztán meg is oszthatják egy virtuális osztályteremben, kommenteket írhatnak hozzá stb.

Ezután sort kerítettünk a QR-kódokra. A QR-kód egy olyan számítógép által generált grafikus kód, amelyben szöveget, képet, linkeket vagyis valamiféle multimédiás üzenetet tárolhatunk. Előnye, hogy könnyen elkészíthető, és rengeteg papírt lehet vele spórolni. A <http://qrcode.kaywa.com> oldalon lehet készíteni egy QR-kódot (de számos más oldal is elérhető ezzel kapcsolatban), és a diákoknak csupán egy QR-kód olvasó applikációra van szükségük. Mi az i-nigma nevű alkalmazást töltöttük le. A diák csak beolvastatja a telefonjával a QR-kódot és máris megkapta az instrukciót. Ily módon például beolvastathatunk egy videót a Youtube-ról, majd mindenki saját tempójának megfelelően nézheti meg. Akár dolgozatok során is fel lehet használni. Ahelyett, hogy fekete-fehér képeket nyomtatnánk ki, amiket például jellemezniük kell, QR-kód formájában elmentjük a kép webcímét, majd a kódot rányomtatjuk a dolgozatra. A diák beolvassa a telefonjával a kódot, és máris ott lesz előtte a kép színesben. Emellett számos egyéb területen is fel lehet használni, és személy szerint úgy vélem, ez lesz az az eszköz, amelyet a leginkább gyakran fogok az óráimon használni.

1.7.A DIFFERENCIÁLT OKTATÁS

Graham Workman előadásainak utolsó részében a differenciált oktatás került szóba és az, hogy mindez hogyan valósítható meg a technológia segítségével. A módszer, amellyel megismertetett bennünket, a „flipped classroom” nevet viseli.

A módszer egy olyan osztályban a leginkább alkalmazható, ahol három típusú diák van jelen: az átlag diák, aki többé-kevésbé naprakészen tudja követni az órán zajló eseményeket; a lemaradott diák, aki néhány lépéssel hátrább tart,

és ez a lemaradás egyre nagyobb és nagyobb lesz; és a haladó diák, akinek az órai anyag már nem jelent megterhelést, ezáltal motivátlanná válik abban, hogy részt vegyen abban. Megtekintettünk egy videót, amelyben az előadó arról beszélt, miszerint a legtöbb hibát a tanárok ott követik el, hogy a magyarázatot, tehát a frontális munkát, osztályteremben szeretnék megvalósítani, így viszont nagy a valószínűsége annak, hogy csupán az átlag diákok fogják tudni követni a tanár mondanivalóját.

Erre a problémára kínál megoldást a „flipped classroom”. Ez tulajdonképpen annyit jelent, hogy minden magyarázatot, elméletet stb. a diákok otthon, virtuális környezetben dolgozzák fel. Ennek számtalan formája létezhet. Megoszthatnak egy problémát egy fórumban, és mindenki kommenteket írhat hozzá, egymásnak elmagyarázhatják, miről is van szó; a haladó diákok videó-blogokat hozhatnak létre, amelyben szintén a társaikat segítik, internetes honlapokat oszthatnak meg egymással stb. A lényeg, hogy maga az információ feldolgozása a tanóra előtt történik meg, a tényleges óra 90%-a pedig a tananyag gyakorlására fordítható. A módszer egyik jellemzője, hogy nagyon könnyű az átjárhatóság, így egy lemaradott diák nagyon könnyen másik „csoportba” kerülhet, és a haladó diákok sem fogják úgy érezni, hogy unatkoznak, hiszen a tanár az ő szintjüknek megfelelő feladatokat adhat nekik a tanórán.

Ez a módszer pedig lehetővé teszi a differenciált oktatást, hiszen – mint azt az előzőekben is leírtam – a tananyag feldolgozására nem az órán kerül sor, hanem a diákok tulajdonképpen egymást tanítják, informálják. Ahhoz persze, hogy ez az információ hiteles legyen, a tanárnak is részt kell vennie ezen az „online megbeszélésen”, ha másként nem, hát felügyelőként, és ha esetleg olyasvalamit osztanak meg egymással a diákok, ami pontatlan vagy nem helyes, akkor ezt jeleznie kell valahogy.

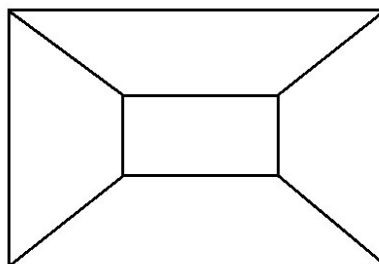
2. LUCY NORRIS ÓRÁI

2.1. AZ ÖTLETELÉS ÚJ FORMÁI

Lucy Norris előadásai a „brainstorming” nevű órarész különböző módszereinek megismertetésével kezdődtek. A délelőtti órán különböző feladatokat próbáltunk ki, amelyekkel ötleteket lehet gyűjteni egy órai témát illetően.

Az első rögtön a „line-up” nevű gyakorlat volt, amelyet én is számtalanszor alkalmaztam már a tanórákon. Ennek lényege, hogy az osztálytermet két (vagy akár négy) részre osztjuk, és az egyik sarkot elnevezzük „egyetértek”, a másikat „nem értek egyet” oldalnak. Ezután a tanár ad egy állítást, és a diákok eldöntik, hogy melyik oldalra állnak. Ha nincs határozott véleményük, akkor középre állnak. Ezután párba rendeződnek: mindenki a hozzá legközelebb állóval beszél meg, hogy miért is oda állt. A középben állók pedig ekkor eldönthetik, hogy mégis inkább melyik oldalhoz érzik magukat közelebbinek. Ezután minden páros megegyezik egy nagyon fontos érvben, majd pedig azokat gyűjtik össze közösen.

A következő módszer a „placemat” módszer volt, amit az alábbi ábra demonstrál:

Ennek a módszernek a lényege, hogy a diákok 3-4 fős csapatokba kerülnek, és kapnak egy ilyen ábrát. Minden csapatban különböző szerepeket kapnak a résztvevők: riporter, elnök, kérdező és időmérő (ebből az időmérő opcionális, csupán 4 fős csapatok esetén kell kiosztani). A diákok maguk választhatják meg, melyik szerepet szeretnék vállalni. Ezután kapnak egy kérdést vagy állítást, amivel kapcsolatban mindenki összegyűjti a véleményét, gondolatait a fenti ábrán található 4 trapéz valamelyikébe. Az idő lejártakor elforgatják a papírlapot, és mindenki elolvassa a másik véleményét, majd ismét fordítanak egyet, és a végén mindenki ismerni fogja a másik véleményét. Ezt követően a legfontosabb gondolatokat összegyűjtik az ábra közepén található téglalapba. A kérdező feladata az „ördög ügyvédjének” szerepét játszani, tehát minden állításkor felvetni egy kérdést, amennyiben lehetséges, az ellentétes oldalról. Az időmérő a feladat idejét nézi. Az elnök felügyel arra, hogy mindenki a saját feladatával foglalkozzon. Miután elkészültek a riporterok minden csapatból átmennek a szomszédos csapatba, és röviden összefoglalják csapatuk álláspontját a kérdéstről. Ily módon az egész osztály ismerni fogja a főbb érveket az adott témában, esetleg olyan ötleteket kaphatnak, amire nem is gondoltak volna, és ezután egy izgalmas vita kezdődhet a témakörrel kapcsolatban.

2.2. S.A.M.R.

Lucy Norris előadásai főként arra koncentráltak, hogy a Graham Workman által megismertetett technológiát, eszközöket és alkalmazásokat hogyan, miként, milyen formában tudjuk hasznosítani az órákon. Az előadások során ezért mindig szem előtt tartottuk a technológia használatának különböző szintjeit, és mindig megállapítottuk egy adott feladatról, hogy ez melyik típusnak felel meg. A különböző típusok kezdőbetűinek összeolvasása után ezt SAMR-nak hívják.

S = Substitution (helyettesítés) ⇨ ez a legalapvetőbb szintje a technológia használatának; lényege, hogy tulajdonképpen csak azért használjuk a technológiát, hogy ne a hagyományos módszereket kelljen (helyettesítjük a hagyományos módszereket vele), például amikor egy írásbeli házi feladatot nem kézzel írott formában, hanem géppel írva kérünk a diákoktól. Ilyen esetekben a technológia semmi komolyabb szerepet nem kap.

A = Augmentation (növelés) ⇨ ezen a szinten már növeljük a technológia szerepét, például azzal, hogy egy szövegbe linkeket illesztünk, amiket a diákoknak meg kell tekinteniük ahhoz, hogy teljesebb képet kapjanak az adott

feladat megértéséhez. Ide tartozik például a QR-kód használata is, hiszen egy olvasó nélkül képtelenek lennének a feladat végrehajtásához.

M = Modification (módosítás) \Rightarrow ezen a szinten a technológia segítségével már módosítani tudják az adott feladatot. Jó példa erre a voicethread oldal, ahol például a diákok egymásnak tudnak instrukciókat adni, hogy miben kellene változtatniuk a már meglévő feladaton. Ide tartoznak azok az oldalak is, ahol kommenteket tudnak egymás teljesítményére adni.

R = Redefinition (újrafogalmazás) \Rightarrow ez a technológia használatának legfejlettebb szintje, és jó példa rá a Google Docs, ahol már a diákok maguk is alkotói lehetnek a feladatnak, hiszen a már meglévő feladatot tudják módosítani, változtatni, nem pedig csupán hozzátenni valamit, ahogy azt a „modification” szinten tették. A diákok egymás feladatait értékelik, ellenőrzik és módosítják, mindezt a technológiai eszközök igénybevételével.

2.3. A „THINGLINK” , A „PADLET” ÉS AZ „AUDIOBOOM”

Az órák következő szakaszában három honlappal ismerkedtünk meg. Mind a három alkalmazás internetkapcsolat függő. A „thinglink” a <http://www.thinglink.com> oldalon érhető el. Egy egyszerű regisztrációt követően a diákok feltölthetnek képeket az oldalra, és tulajdonképpen bármit hozzáadhatnak. A képen látható tárgyakat megnevezhetik, kommenteket írhatnak hozzá, videókat tölthetnek fel, amin ők beszélnek a képről, illetve internetes honlapok címeit linkelhetik be. Ez az oldal azért tűnik számomra hasznosnak, mert például nagyszerűen elő lehet készíteni vele egy új témakört. Például, ha az ünnepek témaköre következik, akkor feltöltök egy képet ezzel kapcsolatban az oldalra, és házi feladatként kiadom a diákoknak, hogy nevezzék meg a képen látható tárgyakat (ezzel már a szakszavakat elő is készítettük), írjanak le néhány gondolatot, hogy nekik mi jut eszükbe az ünnepekről, linkeljenek be videókat a kedvenc ünnepükről, és a bátrabbak és kevésbé szégyenlősek egy 2-3 mondatos videót is feltölthetnek, amint az ünnepekről beszélnek.

A <https://padlet.com> szintén egy hasonló internetes oldal, bár ezt inkább nevezném amolyan virtuális osztályteremnek. Ide csak az tud belépni, akinek a padlet tulajdonosa (jelen esetben a tanár) belépést engedélyez, így adott esetben a tanár valamennyi csoportjának minden tanulója számára meghívót tud küldeni. Az oldal előnye, hogy ide fel lehet tölteni az órai anyagokat, a házi

feladatokat, mindent, ami az órán történik, szólistákat, dolgozatokat stb., amik aztán mindvégig itt is maradnak, és bármikor elérhetőek a diákok számára.

Az Audioboom egy speciálisan hallott szöveg értésére használható oldal, amely a <https://audioboom.com> oldalon érhető el. Mi ezt az útbaigazítást kapcsán használtuk. Párokba rendeződtünk, és az osztálytermünktől elindultunk az egyetem egy másik pontja felé, miközben útmutatást mondtunk fel: „fordulj balra, menj előre néhány lépést stb.”. Ezután a felvett hanganyagot feltöltöttük a padlet-oldalunkra, majd egy másik párosnak végre kellett hajtaniuk az utasításokat. Ez az alkalmazás az én tetszésemet nem nyerte el maradéktalanul, mert ugyanezt más módon is meg lehet tenni, de ennek ellenére el tudom képzelni, hogy bizonyos témakörök kapcsán használni fogom az óráimon.

2.4. A MOTIVÁCIÓ SZEREPE ÉS A SZÓFELHŐK

Ezt követően a motivációval foglalkoztunk, és azzal, milyen más lehetőségekkel lehetne a diákokat arra ösztönözni, hogy érdekeltek legyenek az órai feladat végrehajtásában. Az első és talán legfontosabb üzenete az órának a liberalizáció volt, azaz a tanárnak hagynia kell, hogy a diák maga hozhassa meg a döntéseit, miszerint hogyan dolgozik: egyedül, párban vagy csoportban. Minden diák különböző és mindenki más munkaformában tud kiteljesedni. Ha valaki egyedül a legkreatívabb, akkor nem célszerű őt arra kényszeríteni, hogy másokkal dolgozzon. Véleményem szerint azonban ez nem lehet igaz az órák 100%-ára, hiszen a diákoknak azt is meg kell tanulniuk, hogyan kell együttműködniük másokkal. A meglátásom az, hogy ez a liberalizáció akkor célszerű, ha tényleg a diákok tudására vagyunk kíváncsiak, és olyan feladaton dolgoznak, aminek a végeredménye fontos. Szerintem más esetekben igenis hasznos a páros vagy a csoportmunka.

Az első feladat, amit meg kellett oldanunk, egy íráskészség feladat volt. Egy rövid történetet kellett írunk. A kiindulási pont négy kép volt (egy csónak, egy jacht, egy hajó és egy tutaj), és ki kellett választanunk, melyikkel akarunk az óceánon utazni. Ezután a tanár irányító kérdéseket tett fel, pl. „Hány napja voltatok a tengeren?”, „Miért indultatok útnak?”, „Kik voltak az útitársaid?” stb. Így tulajdonképpen nem nekünk kellett a teljes történetet kitalálnunk, hanem mindig csupán egyetlen kérdésre kellett a választ leírunk, és a kérdések természetesen úgy voltak összeállítva, hogy a végén egy kerek történet

születhessen belőle. Bevallom, ezt a fajta írás feladatot én is sokkal élvezetesebbnek találtam, mint amiket órán szoktam a diákokkal végrehajtatni.

Az íráskészség kapcsán aztán elkezdtünk a szófelhőkről beszélni, és megismerkedtünk egy honlappal (www.worditout.com), ahol szófelhőket lehet gyártani. Ezek előnye, hogy a bemásolt szöveg összes szavát megjeleníti, és a gyakoriságtól függően kisebb vagy nagyobb betűkkel. A leggyakrabban használt szó a legnagyobb, ily módon a diák láthatja, hogy mennyire választékos is a szókinccse. A leggyakrabban használt szó helyett pedig szinonimákat gyűjthet magának, ha esetleg kevésbé lett színes a szöveg. Ugyanígy a szófelhőt használtuk például egy formális és egy informális levél összehasonlítására. Ezt a tanárnak kell előkészítenie, és egy formális és egy informális levélből kell szófelhőt gyártania. A diák feladata, hogy a szavak alapján megállapítsa, melyik lehet a formális és melyik az informális. Ez szerintem egy könnyebb feladat, de ezt követi a kissé átfogóbb rész, miszerint gyűjtsék ki azokat a szavakat, amiket egyik vagy másik típusú levélben használhatnak. Véleményem szerint ez egy remek módszer ahelyett, hogy a diákoknak házi feladatként feladnánk, hogy olvassanak el egy teljes formális vagy informális levelet. Látványosabb is és talán érdekesebb is.

Hasonlóképpen érdekes és tanulságos volt az a feladat, amikor egy nagyon egyszerű szöveget kaptunk (kb. A1-es szintű), és ezt a szöveget kellett minél bonyolultabbá, magasabb szintűvé tennünk. Ez tulajdonképpen annyit jelentett, hogy vagy melléknevekkel töltöttük fel, vagy bizonyos szavak helyett más szinonimákat kerestünk. A lényege a feladatnak hasonló volt, mint a korábbi feladatnál, vagyis a kész szövegünket ezután betettük egy szófelhő-készítőbe, majd megnézhattük, hogy mennyire választékos lett a szövegünk. Ez is azt a célt szolgálja, hogy a diák tanulhasson a saját íráskészségéből, és javítson ott, ahol hiányosságokat tapasztal.

Ezt a módszert is tervezem rendszeresen használni az óráimon.

2.5. A VIDEÓK ÓRAI FELHASZNÁLÁSÁNAK KÜLÖNBÖZŐ LEHETŐSÉGEI

Az angol órákon előszeretettel használok videókat, így nagyon kíváncsian vártam a következő órát, ahol azzal foglalkoztunk, hogyan, milyen módszerekkel és feladatokkal lehet minél színesebben felhasználni a videókat. Eddigi óráimon főleg arra használtam, hogy a) az adott téma kapcsán megnézzünk egy kiegészítő videót érdekességképpen, b) magnóhallgatás helyett, c) élő angolt

nézessek a diákokkal. Nos, Lucy Norris órája alaposan kiszélesítette a módszertani palettámat.

Az órán a videókat az alábbi készségek fejlesztésére használtuk: olvasott szöveg értése, szókincsbővítés, hallott szöveg értése, nyelvhelyesség, kiejtés.

Az első feladat rögtön egy olvasással kezdődött. Megkaptuk szöveg formájában a videó hanganyagát. Itt különböző emberek mondtak véleményt arról, milyen is a tengerparton lenni. A feladatunk az volt, hogy egy mondatban foglaljuk össze, miről is beszélnek. Ezután következett a „first ears, then eyes” (először fülek, majd szemek) feladat, vagyis mindannyian hátat fordítottunk a táblának, és először csak meghallgattuk a szöveget. A feladatunk ezúttal az volt, hogy állapítsuk meg: 1. hol vannak a beszélők, 2. milyen hangokat és zajokat hallunk, 3. vajon mi köti össze a szereplőket. Miután ezzel megvoltunk, összegyűjtöttük a különböző hangokat, így ezen témakörön belül bővítettük a szókincsünket. Ezután következett a videó tényleges megnézése, és jött a megdöbbenés: míg mi azt hittük, emberek (turisták) alkotnak véleményt a tengerről, kiderült, hogy ezek voltaképpen tengeri állatok.

A második feladatban egy O2 reklámot néztünk meg, amelyen egy macska beszélt arról, hogy régen macskaként élt, de aztán úgy döntött, kutya lesz. Ez a videó, amellet, hogy kellően humoros volt, azt a célt szolgálta, hogy a múlt időket és a „used to” szerkezetet lehetett gyakorolni: „Mit csinált régen?”, „Mit tett a bottal?”, „Mi az, amit régen csinált, de ma már nem?”.

Ezután következett a kiejtés. Három – szintén humoros – videót néztünk meg, amelyben azt kellett megállapítanunk, hogy a kiejtésbeli hibák mennyiben befolyásolták a kommunikáció működését. Volt olyan videó, ahol igen, és volt olyan is, ahol hiába ejtették ki a szavakat másként, a kommunikáció gördülékeny maradt. Ezzel kapcsolatban Lucy el is mondta a véleményét arról, hogy nyelvtanítás során mire kell és mire nem szükséges hangsúlyt fektetni. Ezt majd a 2.9. pontban fejtem ki részletesebben.

2.6. KINETIKUS VIDEÓK

Külön figyelmet szenteltünk az ún. kinetikus videóknak, amelyek nem összefüggő képekből állnak, hanem különböző képek gyors egymásutániságára épülnek. Az általunk megtekintett videóban szövegek és képek váltották egymást, de nem kaptunk semmiféle instrukciót arra vonatkozóan, hogy mi is lesz a feladat, így csupán néztük. Miután vége lett, Lucy két csoportra osztott

minket, és az egyik csoportnak a videóban megjelenő szavak közül kellett minél többet gyűjtenie, a másik csoportnak pedig a felbukkanó képek közül.

Mint kiderült, az a csapat tudott többet gyűjteni, akiknek képeket kellett felsorolnia. Megtanultuk, hogy ez a PSE miatt van, aminek jelentése „picture superiority effect”, vagyis az emberi agy sokkal könnyebben jegyez meg képeket, mint írott szöveget. Ez szintén azt támasztotta alá, hogy a videókkal sokkal sikeresebb és hatásosabb a tanítás, mintha csak szöveget olvasnának a diákok.

2.7. „EGYSZÓTAGÚ” DIÁKOK

Az óra során bemelegítő gyakorlatként játszottunk egy „igen, nem” játékot. Párokba álltunk, és eldöntendő kérdéseket kellett feltennünk egymásnak, és a válaszunkban sem az „igen”, sem a „nem” szót nem használhattuk. Ha mégis, 1 pennyt kellett fizetnünk a párunknak.

A játék célja az volt, hogy megmutassuk az ún. „egyszótagú” diákoknak, hogyan lehet választékosan és színesen válaszolni kérdésekre. Egyszótagú diákok alatt természetesen azokat a diákokat értettük, akik minden kérdésre „igennel” vagy „nemmel” felelnek. Ez a játék azonban alkalmas lehet arra, hogy megtanulják, nem feltétlenül kell hosszú előadásokat tartaniuk a válaszaikban, de egy-egy szótagonál többre is képesek.

Bár a pénz beszédese elméletileg nem legális egy osztályteremben, mégis úgy gondolom, hogy akár működhetne ez a játék hasonlóképpen, mint a mi esetünkben. Az összegből aztán az osztály vehetne valamit közösen, például egy tábla csokit, vagy egy üveg üdítőt. Ez pedig talán még a motivációt is erősíthetné.

2.8. REAKCIÓ-VIDEÓK

A világhálón új jelenségnek számítanak az ún. reakció-videók, vagyis azok a felvételek, amelyeken embereket láthatunk, amint egy másik videóra reagálnak. Mivel ez a fajta videó is egyre népszerűbb, Lucy úgy gondolta, beszélhetnének arról, hogyan is tudnánk egy ilyet az óráinkon felhasználni.

Az általa választott videó arról szólt, amin a „Frozen” c. film egyik betétdala, a „Let it Go” 25 nyelven lett összevágva (1-2 soronként változtatva a nyelvet), és ezt gyerekekkel nézték meg, majd megkérdezték a véleményüket róla. Ezután

csapatokba rendeződtünk, és gyakorlatilag egy kezdetleges óratervet kellett gyártanunk arról, hogyan, miként tudnánk ezt a videót az óránkba beépíteni.

Közös véleményünk volt, hogy a videó kifejezetten jó a véleményt alkotó kifejezések megtanítására és gyakorlására. Szintén használható szókincsbővítésre, az érzelmek témakörén belül. A gyerekek reakciói az arcukon voltak, és számos különböző érzelmet olvashattunk le (döbbenet, unalom, érdeklődés, csodálkozás stb.). Ez a videó szintén jó lehet az országok és nemzetiségek megtanítására, mivel a videóban mindig megjelent egy felirat formájában az éppen hallható nyelv (England = English, Thailand = Thai, Hungary = Hungarian). Végezetül, mi is készíthetünk vélemény-alkotó feladatot belőle, olyan kérdésekkel, mint: „Melyik volt a legszebb hangzású nyelv?” vagy „Melyik volt a legnehezebben érthető nyelv?”. A feladat azt bizonyította, hogy egy körülbelül 8 perces videó segítségével gyakorlatilag egy teljes óra felépíthető, íve lesz, és rengeteg mindent lehet tanulni, mindenféle egyéb segédeszköz nélkül.

2.9. VIDEOKE

2.10. AZ ANGOL NYELV TANÍTÁSÁNAK KÜLÖNBÖZŐ CÉLJAI

Már a kiejtést gyakoroltató feladatnál szóba került az, hogy mit tanítsunk és hogyan tanítsunk. Lucy Norrisnak erről forradalmi véleménye van. Az alapkoncepció az, hogy különbséget kell tennünk a B.I.C.S. (Basic Interpersonal Communication Skills - Alapvető Személyközi Kommunikációs Készségek) és a C.A.L.P. (Cognitive and Academic Language Proficiency - Kognitív és Tudományos Nyelvi Jártasság) között. Míg előbbi az életre készít fel (vásárlási dialógusok, útbaigazítás kérése stb.), addig az utóbbi a tényleges nyelvismeretet jelenti, amely nem engedi meg a hibát.

A kiejtés kapcsán Lucy azt mondta, hogy nem feltétlenül kell ragaszkodnunk a tökéletes kiejtéshez, és ennek alátámasztására megnéztünk egy videót, ahol 21 különböző akcentust hallhattunk. Elhangzott a kérdés, miszerint kit is tekintünk anyanyelvi beszélőnek. Az egyértelmű válasz az angolok volt, de akkor kifelejtyük a skótokat, akik viszont teljesen más akcentussal beszélnek. Ily módon nyugodtan elfelejthetjük ahhoz való ragaszkodásunkat, hogy például a „th”

hangot hogyan is ejtik ki a diákok. Néhány alapszabályt rögzítettünk, amikre hangsúlyt kell fektetnünk, de minden mást elfelejthetünk. Meg kell tanítanunk a mássalhangzó-csoportosulásokat helyes kiejtését („string” vagy „tring”, nem mindegy), a hosszú és rövid magánhangzók közötti különbséget („seen” vagy „sin”) és a helyes hangsúlyozást. Fontos ugyanis, hogy a mondat melyik szavára fektetjük a hangsúlyt. A többi azonban felesleges, abban az értelmében, hogy emiatt nem tekinthetjük rosszabbnak vagy jobbnak egyik diákot sem.

Hasonlóképpen, az élőbeszédben bizonyos hibák megengedhetőek. Hiába tanítjuk a diákoknak azt, hogy az a helyes, miszerint „He doesn’t like coffee”, amikor élőbeszédben nyugodt szívvel használják azt, hogy „He don’t like coffee”. Lucy kiemelte, hogy a cél itt a kommunikáció elérése. Ha azt mondjuk, hogy „The society is bad.” ahelyett, hogy „Society is bad.” (melyek közül az utóbbi a nyelvtanilag helyes), ettől függetlenül a kommunikációt nem zavarja meg. Lucy szerint ezt el kell fogadnunk, és a nyelvvizsga-központok feladata, hogy ehhez felzárkózzon. Jó hír viszont, hogy Magyarországon egyre több nyelvvizsga-központ átvette a kommunikáció-központú értékelést, vagyis a nyelvtani és kiejtési hibákat nem számítják olyan súlyosnak, mint azt korábban tették.

3. A SZERVEZÉSRŐL

A kurzus bemutatása után szeretnék néhány mondatot írni a szervezésről, annál is inkább, mert nem minden esetben volt olyan minőségű, amelyet szerintem elvárhattunk volna.

3.1. CAMBRIDGE ÉS AZ ISAACS VENDÉGLŐ

Rögtön az érkezés utáni első nap egy opcionális kirándulással kezdődött Cambridge városába. Mindamelletts persze, hogy az esemény nem volt kötelező, ennek ellenére semmiféle tájékoztatást nem kaptunk arról, hogy mikor és hol találkozik a csoport. Telefonon nem lehetett őket elérni, így – bár valóban nem volt kötelező – kénytelen voltam más program után kutatni, annak ellenére, hogy

én szerettem volna Cambridge-be látogatni. A találkozó helyéről és idejéről végül másnap kaptam meg a tájékoztató levelet, amikor már késő volt.

Hasonló sorsra jutott a kurzus első napjának estéjére meghirdetett közös időtöltés egy helyi vendéglőben. A helyi szervező egyik pillanatról a másikra eltűnt, és senki nem tudott semmit az aznapi programról, ami így - érdeklődés hiányában - szintén elmaradt.

3.2. NORWICH

Sikeresebbnek bizonyult az utolsó napi kirándulás Norwich városába, bár a szervezők itt sem szerveztek meg semmit. A vonatjegyeket ugyan tőlük kaptuk, és kaptunk egy térképet is a városról, de ezzel ők befejezettnek tekintették a feladatukat, holott jó páran lettek volna, akik szerettek volna szervezett keretek között szétnézni a városban. Arról sem kaptunk tájékoztatást, hogy mit érdemes megnézni vagy hol érdemes kezdeni, mindenben magunkra voltunk utalva.

A program sikeressége így rajtunk múlt, de szerencsére kellemes egy napot tudtunk eltölteni ebben a városban.

3.3. ISKOLALÁTOGATÁS

Mivel a képzés elsődlegesen tanároknak szólt, így kötelező programként szerepelt a kínálatban egy hospitálás egy helyi iskolába. Ennek kapcsán külön ki is emelték, hogy iskolalátogatási igazolást kell kérnem a munkáltatómtól, aminek maradéktalanul eleget is tettem.

Ennek ellenére az említett iskolalátogatásra nem került sor. Más csoportok - a kurzusok átfedésben voltak - említették, hogy ők voltak általános iskolákban, mert az ő szervezőik megszervezték ezt számukra. Nekünk azonban senki nem is szólt, így ez a látogatás is sajnos elmaradt.

Összességében azt kell mondanom, hogy maga a program változatos volt, a kurzus nagyon sokat segített a jövőbeni munkámban, a szervezés viszont szerintem rendkívül rossz volt. A helyi szervező, amikor nagy nehezen elértük,

vonakodva akart válaszolni a kérdéseinkre, majd hirtelen eltűnt, és napokig nem volt elérhető. Ez pedig sokat levont az egyébként élvezetes kurzus minőségéből.

4. A FOGADÓ CSALÁD

4.1. A CSALÁDRÓL ÁLTALÁNOSSÁGBAN

Szintén a szervezést minősíti, miszerint július 10-én tudtam meg, hogy kinél is leszek elszállásolva egy hétig (július 11-én érkeztem), ráadásul a fogadó családom is ezen a napon értesült az érkezésemről. Ennek ellenére szívélyesen fogadtak, és nagyon örültek az érkezésemnek.

A család Ipswich egyik előkelőbb negyedében lakik, egy új építésű lakótelepen. A családfő Andrew Picton, aki helyi angol, a felesége Gloria Picton, aki Spanyolországból érkezett és 26 éve él Angliában. Két gyermekük van, Alex és Jasmin, akik kétnyelvűek, és hol spanyolul, hol angolul beszélnek az édesanyjukkal és egymással.

Jómódú család. Kétszintes házban élnek, az anyának és az apának saját gépkocsija van. Két vendégszoba is található a házban, az egyikhez saját fürdőszoba is tartozik. Közlekedés szempontjából nagyon jó helyen laknak. Két busszal is 15 perc alatt el lehetett érni az egyetemre.

4.2. EGYÜTT TÖLTÖTT IDŐK A CSALÁDDAL

Az egy hét alatt, amit a Picton családnál töltöttem, legalább annyit, ha nem többet, tanultam, mint az egyetemen. Esténként a vacsoránál mindig felmerült valamilyen téma, amiről hosszú perceken (néha órákon) keresztül tudtunk beszélni. Felmerültek a kulturális különbségek, az oktatás, a bevándorlók helyzete Angliában, és számos más, érdekes téma.

Nagyon tanulságos volt megismerni az angol álláspontot olyan kérdésekben, amelyek bennünket is érintenek. Teljesen más kultúrát sikerült megismernem, és nem tagadom, a velük együtt töltött idő az egyik legmaradandóbb élményként marad meg bennem az egész tanulást illetően.

Nagyon kedvesek és segítőkészek voltak velem; gyakorlatilag a családjuk teljes jogú tagjának tekintettek arra az egy hétre, és mindenben a rendelkezésemre álltak. Amikor megérkeztem, már a vonatállomáson vártak rám, amikor pedig indultam, vállalták a korai ébredést, és az 5:50 perces indulást is, annak ellenére, hogy vasárnap volt.

5. ÖSSZEGZÉS

Mindent egybevetve ez a kicsivel több, mint egy hét rengeteg mindenben gazdagított engem. Az egyetemen számos olyan módszerrel és játékkal ismerkedtem meg, amelyekkel színesíthetem az óráimat, és remélhetőleg a diákok is sokkal élvezetesebbnek fogják tartani azokat most, hogy egy új eszközt is sokkal mélyebben és hasznosabban tudok bevetni.

Sok érdekes emberrel ismerkedtem meg, a fogadó családomtól kezdve a csoporttársaimig, akik a világ minden részéből – Hollandia, Bulgária, Litvánia, Lengyelország, Portugália – érkeztek.

Nagyon tanulságos volt ez a program számomra, mind emberileg, mind szakmailag. Köszönöm a lehetőséget

